

30 Ιουνίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΥ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1061/94)

*Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Δικονομία —
Γραπτές αγορεύσεις — Πρόνοια, φύση και λειτουργία — Η περι-
πτωση αίτησης για διαγραφή τμημάτων γραπτής αγόρευσης —
Άνευ ερείσματος.*

5

Με την αίτηση ζητήθηκε από τους καθ' ων η αίτηση η διαγραφή τμημάτων της γραπτής αγόρευσης του αιτητή με επίκληση των Κ.17, 18 και 19 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου και των Δ.39, θ.18 και Δ.48, θ.2 και 3 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

15

1. Οι Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας κάνουν πρόνοια μόνο για προφορικές αγορεύσεις. Δυνατότητα για την έκδοση οδηγιών για την υποβολή γραπτών αγορεύσεων παρέχεται από τον Κ.10(2) του Διαδικαστικού Κανονισμού όπως τροποποιήθηκε από τον περί Ανωτάτου Δικαστηρίου (Αναθεωρητική Δικαιοδοσία) Διαδικαστικόν Κανονισμόν του 1975, (βλ. Παράρτημα Δεύτερο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 10 Οκτωβρίου, 1975). Είναι στο πλαίσιο αυτού του Διαδικαστικού Κανονισμού που εκδίδονται οδηγίες για την υποβολή γραπτών αγορεύσεων ως υποκατάστατου των προφορικών αγορεύσεων. Η γραπτή διατύπωση δεν μεταβάλλει τη φύση της αγόρευσης, ούτε αλλοιώνει το

20

25

σκοπό για τον οποίο υποβάλλεται. Η γραπτή, εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό όπως και η προφορική αγόρευση, και περιορίζεται στα ίδια πλαίσια.

Η αγόρευση είναι το μέσο για την προβολή και ανάπτυξη της επιχειρηματολογίας των διαδίκων υπέρ των θέσεών τους. Τα επίδικα θέματα προσδιορίζονται από τη δικογραφία και στοιχειοθετούνται από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου. Όπου προσάγεται ένορκη μαρτυρία, με την άδεια του Δικαστηρίου, και αυτή περιλαμβάνεται στο μαρτυρικό υλικό σε όποια έκταση άπτεται των επίδικων θεμάτων. 5 10

2. Η αγόρευση γραπτή ή προφορική δεν συνιστά ούτε δικόγραφο ούτε αποδεικτικό μέσο. Η ισχύς της συναρτάται με την πειστικότητα της επιχειρηματολογίας η οποία προβάλλεται. Αναφορά στην αγόρευση σε μαρτυρία η οποία δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ή σε άσχετα θέματα, στερείται οποιασδήποτε σημασίας. Η αγόρευση δεν συνιστά μέσο προσαγωγής μαρτυρίας. Απάντηση στην αγόρευση του αιτητή δίδεται με την αγόρευση του άλλου μέρους. Σ' αυτή μπορεί να υποδειχθεί η αναφορά στην αγόρευση του άλλου μέρους σε άσχετα θέματα καθώς και σε ισχυρισμούς που δεν τεκμηριώνονται από την προσαχθείσα μαρτυρία. Τέλος οι θέσεις των μερών μπορεί να διασαφηνισθούν περαιτέρω στο στάδιο των διευκρινίσεων, οι οποίες συνιστούν μορφή συμπληρωματικής προφορικής αγόρευσης. 15 20 25

Διαπιστώνεται ότι η αίτηση στερείται ερείσματος.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Αίτηση.

Αίτηση σε προσφυγή με την οποία οι αιτητές-καθ' ων η αίτηση ζητούν τη διαγραφή "τμημάτων" της αγόρευσης του αιτητή με τα οποία όπως ισχυρίζονται, προσάγεται μαρτυρία και γίνεται αναφορά σε άσχετα θέματα. 35

Α. Παντελίδης με Γ. Καραπατάκη για Ε. Οδυσσέως, για τους Αιτητές-Καθ' ων η αίτηση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Καθ' ου η Αίτηση-Αιτητή.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Στις 22 Φεβρουαρίου, 1995, δόθηκαν οδηγίες για την υποβολή γραπτών αγορεύσεων από τα μέρη.

5 Η αγόρευση του αιτητή υποβλήθηκε στις 20 Μαρτίου, 1995, μέσα στην ταχθείσα προθεσμία. Έπετο η υποβολή της αγόρευσης των καθ' ων η αίτηση. Πριν την καταχώρισή της, οι καθ' ων η αίτηση υπέβαλαν την παρούσα αίτηση για την έκδοση διαταγής για τη διαγραφή "τμημάτων" της αγόρευσης του αιτητή με τα οποία, όπως ισχυρίζονται, προσάγεται μαρτυρία και γίνεται αναφορά σε άσχετα θέματα.

10

Η αίτηση θεμελιώνεται στις πρόνοιες των Κ. 17, 18 και 19 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962, (ο Διαδικαστικός Κανονισμός) και εκείνες της Δ.39, θ.18 και Δ.48, θ.2 και 3 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας καθώς και τις συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου.

15

Ο καθ' ου η αίτηση (ο αιτητής) έφερε ένσταση στην αίτηση. Είναι η θέση του ότι οι διαδικαστικοί κανονισμοί που επικαλείται δεν παρέχουν έρεισμα για παροχή της θεραπείας η οποία επιζητείται. Η Δ. 39, θ.18 παρέχει εξουσία για την έκδοση διαταγής για τη διαγραφή του περιεχομένου ενόρκων δηλώσεων και όχι αγορεύσεων. Ως προς την ουσία του αιτήματος αμφισβητείται ότι η αγόρευση του αιτητή περιέχει ο,τιδήποτε το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί ως απαράδεκτο στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας η οποία προβάλλεται υπέρ των θέσεων του αιτητή στην προσφυγή.

20

25

Μετά την καταχώριση της παρούσας αίτησης υποβλήθηκε και η αγόρευση των καθ' ων η αίτηση στην οποία αναπτύσσεται η επιχειρηματολογία τους ως προς το ενστάσιμο των ισχυρισμών του αιτητή των οποίων η διαγραφή επιδιώκεται με την αίτηση.

30

Οι Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας κάνουν πρόνοια μόνο για προφορικές αγορεύσεις. Δυνατότητα για την έκδοση οδηγιών για την υποβολή γραπτών αγορεύσεων παρέχεται από τον Κ.10(2) του Διαδικαστικού Κανονισμού όπως τροποποιήθηκε από τον περί Ανωτάτου Δικαστηρίου (Αναθεωρητική Δικαιοδοσία) Διαδικαστικών Κανονισμόν του 1975, (βλ. Παράρτημα Δεύτερο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 10 Οκτωβρίου, 1975). Είναι στο πλαίσιο αυτού του Διαδικαστικού Κανονισμού που εκδίδονται οδηγίες για την υποβολή γραπτών αγορεύσεων ως υποκατάστατου των προφορικών αγορεύσεων. Η γραπτή διατύπωση δεν μεταβάλλει τη φύση της αγόρευσης, ούτε αλλοιώνει το

35

40

σκοπό για τον οποίο υποβάλλεται. Η γραπτή, εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό όπως και η προφορική αγόρευση και περιορίζεται στα ίδια πλαίσια. Η αγόρευση είναι το μέσο για την προβολή και ανάπτυξη της επιχειρηματολογίας των διαδίκων υπέρ των θέσεών τους. Τα επίδικα θέματα προσδιορίζονται από τη δικογραφία και στοιχειοθετούνται από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου. Όπου προσάγεται ένορκη μαρτυρία, με την άδεια του Δικαστηρίου, και αυτή περιλαμβάνεται στο μαρτυρικό υλικό σε όποια έκταση άπτεται των επίδικων θεμάτων.

5

Η αγόρευση γραπτή ή προφορική δεν συνιστά ούτε δικόγραφο ούτε αποδεικτικό μέσο. Η ισχύς της συναρτάται με την πειστικότητα της επιχειρηματολογίας η οποία προβάλλεται. Αναφορά στην αγόρευση σε μαρτυρία η οποία δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ή σε άσχετα θέματα, στερείται οποιασδήποτε σημασίας. Η αγόρευση δεν συνιστά μέσο προσαγωγής μαρτυρίας. Απάντηση στην αγόρευση του αιτητή δίδεται με την αγόρευση του άλλου μέρους. Σ' αυτή μπορεί να υποδειχθεί η αναφορά στην αγόρευση του άλλου μέρους σε άσχετα θέματα καθώς και σε ισχυρισμούς που δεν τεκμηριώνονται από την προσαχθείσα μαρτυρία. Τέλος οι θέσεις των μερών μπορεί να διασαφηνισθούν περαιτέρω στο στάδιο των διευκρινήσεων, οι οποίες συνιστούν μορφή συμπληρωματικής προφορικής αγόρευσης.

10

15

20

Διαπιστώνεται ότι η αίτηση στερείται ερείσματος.

25

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.